

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Ἀπάντηση στὸν Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ

Ἀπάντηση στὸ ἄρθρο

«Ποιός εὐθύνεται γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος
μὲ τὴν περίπτωση τοῦ κ. Βεζυρέα;»,
τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς
τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κ. Σεραφεῖμ

Οἱ ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ φερομένου ὡς «ἀρχιεπισκόπου τῶν παλαιοημερολογιτῶν», Παρθενίου Βεζυρέα, πυροδότησαν, καθὼς ἦταν ἀναμενόμενο, πλήθος δηκτικῶν σχολίων κατὰ ὅλων ἀνεξαιρέτως, ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν ἡμερολογιακὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, δίχως νὰ γίνεται διάκριση μεταξὺ εὐσυνείδητων χριστιανῶν καὶ ἀπατεῶνων. **Ἡ** τακτικὴ αὐτὴ, προσφιλεῖς σὲ ἐπίδοξους δημοσιογράφους καὶ πολεμίους τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Γ.Ο.Χ.), εἶναι γνωστὴ ἀπὸ δεκαετιῶν καὶ δὲν τιμᾷ ὅσους τὴν μεταχειρίζονται. **Τοῦτο**, παρὰ τὴν κατὰ κόσμον λύπη ποὺ μᾶς προξενεῖ, γίνεται μυστηριωδῶς καὶ αἰτία χαρᾶς, σύμφωνα μὲ τὴν βεβαίωση τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πίστεώς μας, Σωτῆρος Χριστοῦ: «Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἵπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ¹».

Ἐνα ἐκ τῶν σχετικῶν ἄρθρων, ποὺ κυκλοφόρησαν κατ' αὐτάς, ὑπῆρξε καὶ τὸ τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ. **Φέρων** τὸν τίτλο «Ποιός εὐθύνεται γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος μὲ τὴν περίπτωση τοῦ κ. Βεζυρέα;», τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρο κρίνεται ἄξιο διερευνήσεως καὶ ἀπαντήσεως. **Προφανῶς**, μὲ τὴν ἀπάντησή μας δὲν στοχεύουμε νὰ ὑπερασπισθοῦμε περιπτώσεις ἀνάλογες μὲ αὐτὴν τοῦ κ. Βεζυρέα, ἀλλὰ ἡμᾶς αὐτούς, καθὼς θεωροῦμε ὅτι ἡ περίπτωση τοῦ κ. Βεζυρέα ἔδωσε μία καλὴ ἀφορμὴ στὸν Σεβασμιώτατο γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, κατὰ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ὁ κ. Σεραφεῖμ ἐκφράζει, κατ' ἀρχάς, τὴν θλίψη του διότι κανεὶς δὲν ἀναφέρεται στὸν –κατὰ τὸν ἴδιο– βασικὸ ὑπεύθυνο γιὰ φαινόμενα ὅπως τοῦ κ. Βεζυρέα· τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία. **Ἐξηγεῖ** δὲ ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας ἔγκειται στὴν καταχώριση «παρασυναγωγῶν

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» στο ἀρμόδιο βιβλίο τοῦ Πρωτοδικείου, προτασσομένης «τῆς ἀσυδοσίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τοῦ ἀφόρητου δικαιωματισμοῦ καὶ τοῦ ἀνεξέλεγκτου αὐτοπροσδιορισμοῦ», ἐνόσω τὸ ἐν ἰσχύι Σύνταγμα ἀναγνωρίζει ὡς ἐπίσημη θρησκεία τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πὺν εἶναι ἐνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ο κ. Σεραφεῖμ, ὡς ἔγκριτος νομικός, γνωρίζει, ἀσφαλῶς, κάλλιον ἡμῶν ὅτι τὸ ἄρθρο τοῦ Συντάγματος πὺν ὀρίζει ὡς ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀναφέρει καὶ τὰ ἐξῆς γιὰ αὐτήν: «τηρεῖ ἀπαρασάλευτα [...] τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τὶς ἱερὲς παραδόσεις²». **Ε**ως ποίου βαθμοῦ, ὅμως, ἰσχύει κάτι τέτοιο; **Γ**ιὰ νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ ὅσα εὖστοχα ἔγραψε ὁ Μητροπολίτης κ. Σεραφεῖμ στὶς 16.9.2015, ἀποτελεῖ ἄραγε ἀπαρασάλευτη τήρηση τῶν ἱερῶν κανόνων «ὁ διάλογος [μὲ ἑτεροδόξους] ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ἡ ὑπογραφή καὶ νιοθέτηση κοινῶν ἀντορθοδόξων κειμένων, οἱ ἀντικανονικὲς συμπροσευχὲς καὶ ὁ λαϊκὸς Οἰκουμενισμός, ἡ ὑπογραφή Κοινῶν Δηλώσεων μὲ τὸν αἵρεσιάρχη Πάπα τῆς Ρώμης, οἱ ἀντικανονικὲς συμπροσευχὲς καὶ τὰ ἡμισυλλεΐτουργα μὲ αἱρετικούς καὶ ἀλλοθρήσκους»³; **Εἶναι** παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἡ ὅλη στάση ἐναντι τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος; **Ο** ἴδιος ὁ κ. Σεραφεῖμ ἔγραψε στὶς 20.5.2016: «δὲν θὰ συμμετάσχω στὸ “ἀνόσιο παίγνιο” τῆς λεγομένης Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου⁴». **Ε**ξηγεῖ δὲ πῶς «Ἐάν πράγματι ἐπεδιώκετο ἡ Πανορθόδοξος αὐτὴ Σύνοδος νὰ εἶναι Ἀγία καὶ Μεγάλη [...] ὥφειλε στοιχοῦσα στὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων [...] ε) νὰ λύσῃ τὸ ἡμερολογιακὸ καὶ ἐορτολογικὸ μεῖζον θέμα, πὺν διασπᾶ ἀναποδράστως τὴ λειτουργικὴ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πὺν κατὰ τρόπον **ἀντικανονικὸν** θεσμοθετήθηκε στὴν Ἐκκλησία αὐτὴ ἡ ἀπαράδεκτη λειτουργικὴ διάσπασις, μὲ τὸ γνωστὸ Συνέδριον τοῦ 1923, ἐπὶ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως κυροῦ Μελετίου Μεταξάκη». **Εἶναι**, μήπως, τήρηση τῶν ἱερῶν Κανόνων ἡ πανθομολογουμένη ἔλλειψη τῆς Συνοδικότητος, ἡ ἄτυπη κατάργηση τῆς νηστείας, ὁ καινοφανὴς τύπος τοῦ Βαπτίσματος ἄνευ τριπλῆς καταδύσεως (ὅταν ἡ ἴδια ἡ λέξις «Βάπτισμα» σημαίνει τὴν ὀλικὴ βύθισις ἐντὸς τοῦ ὕδατος), ἡ τέλεσις Γάμων τὴν ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς; **Α**λλὰ καὶ στὰ πιὸ ἀπλά: εἶναι παράδοση τῆς Ἐκκλησίας νὰ συλλειτουργεῖ βοηθὸς Ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ Μητροπολίτου αὐτοῦ φέρων μίτρα καὶ ράβδο;

Οταν ἀπουσιάζει ἡ ἀπαρασάλευτη τήρηση ἀκόμη καὶ τῶν πιὸ ἀπλῶν κανόνων καὶ παραδόσεων, γεγονὸς πὺν σημαίνει ἔλλειψη

σεβασμοῦ πρὸς τὸ Σύνταγμα, πῶς ὁ κ. Σεραφεῖμ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νὰ προστατεύσει τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία;

Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ὑφίσταται «ἀσυνδοσία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἀφόρητος δικαιοματισμὸς καὶ ἀνεξέλεγκτος αὐτοπροσδιορισμὸς», συμφωνοῦμε μὲ τὸν κ. Σεραφεῖμ. **Ό**λα αὐτά, ὅμως, ἀποτελοῦν πρόβλημα πού ταλανίζει κυρίως τὴν ἡμετέρα Ἱερὰ Σύνοδο, διότι ὅταν βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τοῦ κάθε κ. Βεζυρέα, κανένας δὲν ψέγει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὅλους τοὺς «παλαιοημερολογίτες». **Σ**ὲ αὐτὸ ὀφείλεται ἡ ἔλλειψη τῆς ποθουμένης ἀπαραίτητης νομικῆς κάλυψης τῆς Ἐκκλησίας μας, μίας κάλυψης σὰν αὐτὴν πού προστατεύει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ τραγικὸ φαινόμενο τῆς πολυδιάσπασης.

Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ κειμένου του, ὁ λόγιος Ἱεράρχης ἀναφέρεται στὸ ζήτημα τῆς ἀντιποίησης ἀρχῆς πού δῆθεν περιπίπτουν οἱ παλαιοημερολογίτες ἔναντι τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας. **Τ**ὸ θέμα χρήζει μίας περισσότερη προσεκτικῆς ματιᾶς.

Όταν στὶς 10/23.3.1924 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος υἱοθέτησε τὸ νέο ἡμερολόγιο, ὡς γνωστόν, ἓνα ἱκανὸ πλῆθος εὐλαβῶν χριστιανῶν, διατηρῶντας ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμιση, γιὰ τὸν ἀντικανονικὸ τρόπο πού ἐπιβλήθηκε ὅπως καὶ γιὰ τὴν θλιβερὴ σκοπιμότητά της, παρέμεινε σταθερὸ στὰ παραδεδομένα. **Τ**ὸ οὐδόλως εὐκαταφρόνητο πλῆθος συγκροτοῦσαν λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ τοῦ κατώτερου κλήρου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγνότητα καὶ ζῆλο συνέχισαν νὰ τηροῦν τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα μὲ τὸ πάτριον ἑορτολόγιο. **Η** ἐκκλησιαστικὴ τους ἀρχή, ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία, δὲν τοὺς φέρθηκε ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν στὸ «ἀπολωλὸς πρόβατον». **Ό**χι μόνο κράτησε ἀποστάσεις ὥσταν οἱ χριστιανοὶ αὐτοὶ νὰ ἦταν ξένο σῶμα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατεδίωξε μὲ τρόπο ἀνεπανάληπτο στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. **«Η** ἀγία καὶ ἀμώμητος ἡμῶν Πίστις», ὅπως ὀρθῶς τονίζει ὁ κ. Σεραφεῖμ σὲ κάποιο κείμενό του (1.12.2008), εἶναι «ἡ διὰ ποταμῶν αἱμάτων πορφυρωθεῖσα» μὲ τὴν ἔννοια ὅτι τὰ αἵματα πηγάζουν ἐκ τοῦ σώματός της καὶ ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους πού καταδιώκει. **Η** τότε Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅμως, πορφυρώθηκε ὄχι ἀπὸ τὰ αἱματὰ της, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ αἱματα τῶν πάλαι ποτὲ πιστῶν της τέκνων, τὰ ὁποῖα ἡ ἴδια ἐκάκωσε, μέχρι καὶ ἐφόνευσε!

Έφ' ὅσον, λοιπόν, αὐτὴ ἦταν ἡ στάση τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας, τὸ νὰ πολεμᾷ τοὺς παλαιοημερολογίτες θεωρῶντας τοὺς ὡς κακούργους (δίχως, βεβαίως, νὰ λείπουν καὶ οἱ φωτεινὲς ἐξαιρέσεις), εἶναι

προφανές ότι όταν Ιεράρχες ανέλαβαν την διοίκηση της Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., δὲν ἔκαναν ἀντιποίηση ἀρχῆς, ἀλλὰ τέθηκαν στὴν ὑπηρεσία ἐνὸς ποιμνίου μὲ τὸ ὁποῖο ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε πρὸ πολλοῦ διακόψει κάθε φιλική σχέση. **Ἐ**πειτα, δὲν ἐνήργησαν ὡς «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως εἶναι ὁ ἐπίσημος τίτλος τῆς Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας βάσει τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τῆς 29.6.1850, ἀλλὰ κατέστησαν σαφῆ τὴν διαφοροποίησή τους πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. **Τ**ὸ ἂν οἱ ὄροι «γνησία» καὶ «νόθος», στοὺς ὁποίους ἀναφέρεται ὁ κ. Σεραφεῖμ, εἶναι σωστοὶ ἢ λανθασμένοι, εἶναι ἓνα ἐρώτημα τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἐξετάσει μία Πανορθόδοξη Σύνοδος, ἡ ὁποία θὰ λύσει τελεσίδικα καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου· μία Σύνοδος τῆς ὁποίας τὴν σύγκληση διακαῶς ἐπεθυμοῦσε ὁ Ἅγιος Πρωθιεράρχης μας, πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος.

Ἐπομένως, καθὼς ὅσοι καθαιρέθηκαν ἀπὸ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ δροῦν ἀνεξέλεγκτα πρὸς ἐξυπηρέτηση ἰδίων συμφερόντων αὐτοπροσδιορίζονται ὡς «παλαιοημερολογίτες ἢ Γ.Ο.Χ.», ἡ ἀντιποίηση ἀρχῆς δὲν λειτουργεῖ εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ εἰς βάρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρει πὼς ἔχοντας ὑπηρετήσῃ ἐπὶ εἰκοσαετία τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Δικαιοσύνην, ἔχει «ἰκανὴ γνώση προσώπων καὶ καταστάσεων ποὺ κινοῦνται στὸ περιθώριον τοῦ Ὁρθόξου Χριστιανικοῦ βίου». **Α**σφαλῶς, θὰ ἔχει γνώση καὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν καταστάσεων τοῦ χώρου ὅπου ἀνήκει. **Σ**ὲ αὐτὲς θὰ ἦταν προτιμότερο γιὰ τὸν ἴδιο νὰ ἐστιᾷσει, συμφώνως πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν ἐπιταγή: «ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου»⁵. **Τ**ὸ ἂν ὁ κόσμος χάνει, ὅπως μαρτυροῦν διάφορες δημοσκοπήσεις, τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τὸ ἂν σκανδαλίζεται καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτήν, συμβαίνει ὄχι, βεβαίως, ἐξ αἰτίας τῶν παλαιοημερολογιτῶν. **Ὅ**ταν ἡ ἴδια ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία δὲν προστατεύει τὸν ἑαυτὸ της ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔσωθεν τὴν κατατρώγουν, γιὰτὶ ἡ Πολιτεία νὰ ἐνδιαφερθεῖ νὰ τὴν προστατεύσει;

Ἐπιπλέον, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ τὴν θητεία του στὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη πιθανὸν νὰ γνωρίζει ὅτι κάποιοι ἀκατάλληλοι κληρικοὶ τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας εἶχαν ἔγκαιρη (ἐκ τῶν ἔσω) πληροφόρηση γιὰ ἐπικείμενη ἢ ἐν ἐξελίξει κανονικὴ δίωξη ἐναντίον τους, ὅποτε αἴφνης παρουσιάζονταν ὡς «παλαιοημερολογίτες», ὥστε νὰ καθαιρεθοῦν «ἐπὶ παλαιοημερολογιτισμῶ». **Ἄ**ραγε ἡ Πολιτεία εὐθυνόταν καὶ γιὰ αὐτό;

Εἶναι χαρακτηριστική μία φράση τοῦ κ. Σεραφεῖμ: «Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία εὐθύνεται δι' ὅλην αὐτὴν τὴν κατάντια (τῆς γέννησης φαινομένων ὅπως τοῦ κ. Βεζυρέα) καὶ οὐδεὶς ἄλλος». **Ὡ**στόσο, μέσα στὸ σύντομο κείμενό του ἀναφέρεται σὲ τέσσερις ἀνθρώπους πού πρὶν ὑποδυθοῦν τοὺς παλαιοημερολογίτες, βρῖσκονταν στὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν ὁποία καθαιρέθηκαν, ἓνας ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Βεζυρέας. **Ἡ** καθαίρεση, ὥστόσο, εἶναι κάτι πὺ ἐρχεται μετὰ. **Αὐ**τὸ πὺ προηγεῖται εἶναι ἡ χειροτονία. **Εἶ**ναι ἀπορίας ἄξιον: ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία τοὺς χειροτόνησε κληρικούς; **Ἦ**ταν μήπως πρόσωπα συνειδητοποιημένα γιὰ τὴν ἀποστολὴ τους, πὺ ὅμως στὴν πορεία ἐξέπесαν; **Ἦ** μήπως ἦταν ἐξ ἀρχῆς ἀκατάλληλοι, ἀλλὰ δροῦσαν μὲ τὴν ἀνοχὴ τῶν Ἱεραρχῶν τους; **Ἦ**σως, τελικά, νὰ μὴν εἶναι ἀποκλειστικὰ ὑπεύθυνη ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Γιὰ νὰ δοῦμε ἂν καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἀποκλειστικὰ ὑπεύθυνη ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἐπανερχόμασθε στὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου, τὸ ὁποῖο ὁ κ. Σεραφεῖμ ἀποκαλεῖ «φαιδρότητα». **Μ**άλιστα, τονίζει ὅτι «δὲν ὑφίσταται “πατρῶο” καὶ “καινοτόμο” Ἑορτολόγιο, διότι τὸ Ἑορτολόγιο εἶναι ἓνα».

Ἐφ' ὅσον τὸ ἑορτολόγιο «εἶναι ἓνα», δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐορτάζουν μαζὶ ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι τὶς ἀκίνητες ἐορτές; **Κ**άτι τέτοιο, ὥστόσο, δὲν συμβαίνει. **Ἡ** ἐγκύκλιος τοῦ 1920 τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σκόπευε μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου ὅχι στὴν ἀστρονομικὴ ἀκρίβεια, τὴν ὁποία ὑπερτονίζει ὁ Σεβασμιώτατος ἀλλὰ στὸν «ταυτόχρονον ἐορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν»⁶. **Μ**ὰ δὲν ἐόρταζαν ταυτόχρονα οἱ Ἐκκλησίες τοῦ Χριστοῦ; Ασφαλῶς. **Μ**ὲ τὸν ὅρο «Ἐκκλησίες τοῦ Χριστοῦ», ὅμως, ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρεται καὶ στοὺς ἐτεροδόξους. **Τ**ί συνέβη τελικά; **Π**ροτιμήθηκε ὁ κοινὸς ἐορτασμὸς μὲ τοὺς ἐτεροδόξους καὶ διασπάσθηκε ὁ ταυτόχρονος ἐορτασμὸς μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων⁷. **Ἡ** Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ ἄλλες κατὰ τὸπους Ἐκκλησίες ἐορτάζουν ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν Μόσχα, τὴν Σεβρία καὶ ἄλλες Ἐκκλησίες. **Α**λλὰ καὶ μέσα στὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, διασπάσθηκε ὁ κοινὸς ἐορτασμὸς.

Ὅταν ὁ ἀπλὸς θρησκευόμενος λαὸς βλέπει τέτοια ὑποκρισία, εἶναι λογικὸ νὰ τηρεῖ τὶς ἐπιφυλάξεις του. **Ὅ**ταν μάλιστα βλέπει τὴν ἴδια τὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας νὰ τὸν καταδιώκει γιὰ τὴν ἐπιλογὴ του νὰ μὴν ἀλλάξει τὸ ἡμερολόγιο πὺ ἐπὶ εἴκοσι αἰῶνες τηροῦσε, εἶναι φυσικὸ νὰ ἀποστασιοποιηθεῖ, ἀκόμη καὶ νὰ φανατι-

σθεῖ, δυστυχῶς. **Ο** Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης Πολύκαρπος Λιώσης, τὸν ὁποῖον ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεῖμ θὰ σέβεται ὡς μέγα εὐεργέτη τῆς Μητροπόλεώς του, ὅταν ἀκόμη ἦταν Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., εἶχε καταγράψει πλῆθος περιστατικῶν ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν. **Η** ἴδια ἢ τότε Ἱεραρχία ἐδραίωσε τὴν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., λόγω τῆς ἀδιάκριτης συμπεριφορᾶς της. **Δ**ὲν εἶναι, λοιπόν, ἀποκλειστικὰ ὑπεύθυνη ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία γιὰ περιπτώσεις ὅπως τοῦ κ. Βεζυρέα. **Η** μεγαλύτερη εὐθύνη βαρβαίνει, πρωτίστως, παλαιοὺς Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί, δευτερευόντως, παλαιοὺς Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., οἱ ὁποῖοι ἐπέτρεψαν στὶς ἀδυναμίες τους νὰ σπιλώσουν τὸν δίκαιο ἀγῶνα τοῦ Κινήματος τῆς Εὐσεβείας.

Ελπιδοφόρο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ σύγχρονοι Ἱεράρχες καὶ κληρικοὶ ὅλων τῶν τάξεων ἐμπνέονται ἀπὸ πνεῦμα κατανόησης καὶ διαλλακτικότητος. **Θ**αυμάσαμε, μάλιστα, τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἓνα ἐξαίρετο ἄρθρο τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων⁸. **Ε**ν ἀντιθέσει πρὸς αὐτούς, ὁ κ. Σεραφεῖμ, ὅπως φαίνεται μέσα ἀπὸ τὸ κείμενό του, ὑποστηρίζει ἐν ἔτει 2025 τὴν ἀναβίωση τῆς τακτικῆς τῶν διωγμῶν, ἐν σχέσει μάλιστα καὶ μὲ ζηλωτικὴ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, μιᾶς τακτικῆς ποὺ δοκιμάσθηκε καὶ ὄχι μόνο ἀπέτυχε, ἀλλὰ ἔφερε τὰ ἄκρως ἀντίθετα ἀποτελέσματα. **Τ**ουλάχιστον ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο, εὐφυέστατος καὶ θεολογικώτατος καθὼς εἶναι, θὰ περιμέναμε μία προσέγγιση ἐμπνεόμενη ἀπὸ τὴν διάκριση καὶ τὴν εὐαγγελικὴ ἀγάπη.

Κλείνοντας τὸ θέμα τοῦ ἡμερολογίου, στὸ ἄρθρο ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς: «Αὐτὸ ποὺ ἄλλαξε εἶναι ὁ ἡμερολογιακὸς προσδιορισμὸς τοῦ Ἑορτολογίου ποὺ ἦταν ἐσφαλμένος καὶ σήμερα μὲ τὸ ἰσχύον ἡμερολόγιο θὰ χάνεται μία ἡμέρα κάθε 3.000 χρόνια». **Σ**εβόμαστε τὴν σημαντικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς ἐπιστήμης. **Ω**στόσο, ὅταν σταθοῦμε ἔναντι τοῦ Ἀδεκάστου Κριτοῦ, τὸ μόνο ποὺ δὲν θὰ μᾶς ρωτήσῃ εἶναι ἂν κερδίσαμε μία ἢ χίλιες ἡμέρες. **Ι**σως αὐτὸ ποὺ θὰ μᾶς ρωτήσῃ (δὶχως νὰ τὸ ἀγνοεῖ) εἶναι τὸ πῶς ἀγωνισθήκαμε γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἐν ἀληθείᾳ ἡ Ἐνότητα, γιὰ τὴν ὁποία Ἐνδακρὺς προσευχήθηκε πρὸ τοῦ Πάθους.

Σὲ κάποιο τμῆμα τοῦ ἁρθροῦ γίνεται λόγος στὴν καταγωγὴ τῆς «χειροτονίας» τοῦ κ. Βεζυρέα. **Η** ἀναφορὰ αὐτὴ θεωροῦμε ὅτι δὲν ἐξυπηρετεῖ ἄλλο σκοπὸ παρὰ τὴν προσπάθεια σύνδεσης τοῦ ὀνόματός του μὲ τὴν Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδο, ὥστε πάσῃ θυσίᾳ αὐτὴ νὰ

σπιλωθεῖ. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῶν σκανδαλωδῶν ἀποκαλύψε-
ων, ἀλλὰ καὶ ἤδη ἀπὸ εἰκοσαετίας, ἔχουμε καταστήσει σαφές ὅτι ὁ
ἄνθρωπος αὐτὸς οὐδεμία σχέση ἔχει ἢ εἶχε μὲ τὴν Ἱερὰ ἡμῶν Σύν-
οδο καὶ γενικὰ μὲ τὴν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου, γίνεται λόγος περὶ κάποιου οὐνίτη.
Ὁ Σεβασμιώτατος μὲ ἔντονο ὕφος ἐκφράζει τὴν ἀπαρέσκειά του
καὶ ὀρθῶς πράττει, καθὼς ἡ οὐνία εἶναι μία ὑπουλη μεθόδευση τοῦ
παπισμοῦ γιὰ ἀποπλάνηση τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ μας. **Ὁ** φόβος του,
ὅμως, εἶναι μήπως ὁ λαὸς κατὰ λάθος πλανηθεῖ ἀπὸ οὐνίτες, τὴν
στιγμὴ πού μεγαλόσχημοι κληρικοὶ δίνουν ἀπροκάλυπτα ὑπόστα-
ση σὲ αὐτούς;

Ἐν κατακλείδι, οἱ καιροὶ εἶναι χαλεποί. **Ἡ** ἐγκληματικότητα αὐξά-
νεται ἀπειλητικά, οἱ οἰκογένειες χωρίζουν σὲ δραματικὸ ποσοστό,
τὰ παιδιά μας μεγαλώνουν δίχως ἀρχές καὶ ἀναζητοῦν ἐναγώνια
τὴν λύτρωση μέσα ἀπὸ δρόμους θανάσιμους, ἐν οἷς καὶ τὸ παράνο-
μο κέρδος καὶ οἱ ναρκωτικὲς οὐσίες, μὲ τὴν διακίνηση τῶν ὁποίων
κάποιοι ὅπως ὁ κ. Βεζυρέας χτίζουν τὸ δικό τους μέλαθρο, στηρι-
ζόμενοι στὴν καταστροφή συνανθρώπων μας· «Ἐλεον δὲ ἁμαρτω-
λοῦ μὴ λιπανάτω τὰς κεφαλὰς ἡμῶν»⁹. **Οἱ** ὑγιῶς σκεπτόμενοι καὶ
ἀγνῶς διακονοῦντες τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Γέ-
νους μας ἔχουμε ἱερὸ καθῆκον συσπειρωμένοι νὰ ἀναστήσουμε –
χάριτι Θεοῦ– τὴν πεσοῦσα κοινωνία μας μεταδίδοντάς της τὸ ζω-
γόνο Φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος· τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος. **Οἱ** ἔριδες δὲν ἔβγαλαν πουθενά, ἐνῶ τὰ βέλη
εἶναι χρήσιμα μόνο ὅταν στρέφονται κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Ἐν Ἀθήναις, 08/21-11-2025

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. **Μτ.** 5,11

2. **Σύνταγμα** τῆς Ἑλλάδας, Ἄρθρο 3,1.

3. <http://romfea.gr/ieres-mitropoleis/3112-peiraios-o-oikoumenismos-exei-diabrosei-tou-pantes-kai-ta-panta>

4. <https://www.romfea.gr/ieres-mitropoleis/8402-8075>

5. **Μτ.** 7,5

6. **Ἐγκύκλιος** Συνοδικὴ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς ἀπα-
νταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, 1920

7. **Καὶ** μάλιστα, χάριν οἰκουμενιστικῆς σκοπιμότητος.

8. <https://exapsalmos.gr/mia-chrysi-efkairia-gia-ksekatharisma/>

9. **Ψαλ.** 140,5